

El Papa visita les runes d'Amatrice

El Pontífex va arribar a la ciutat b*l* e is*e*u va r*ar* tantes vi*es*

Pontífex va saludar els alumnes i mestres. Els nens de primària el van rebre amb gran alegria, que van manifestar amb el seu cant i els tants dibuixos mitjançant els quals recorden el drama viscut. Un cop fora de l'escola, i envoltat per la gent, el Papa els va dir:

“He pensat molt en els primers dies d'aquests tants dolors que la meva visita, potser, podia ser més un destorb que una ajuda, que una salutació, i no volia causar molèsties... Per això he deixat passar una miqueta de temps, per tal que s'organitzessin algunes coses, com l'escola. Però des del primer moment vaig sentir que havia d'estar entre vosaltres! Senzillament per dir-los que estic a prop, que estic prop de vosaltres, res més, i que reso per tots vostès! Proximitat i pregària, aquest és el meu oferiment per a vostès. Que el Senyor els beneeixi a tots, que la Verge els custodii en aquest moment de tristesa, de dolor i de prova “.

Després de la benedicció, Francesc va resar l'Avemaria amb totes les persones presents, convidant-les a “anar sempre cap endavant, perquè hi ha un futur”. “Hi ha tants éssers estimats que ens han deixat - els va dir el Papa - que han caigut aquí, sota la runa. Resem a la Verge per ells, ho fem tots junts, Avemaria ... I els va animar a mirar sempre cap endavant. Endavant amb coratge, ajudant-se mútuament, perquè junts sempre es camina millor que sols. “Endavant i gràcies!”, Va afegir abans de lliurar-se a les abraçades i salutacions de tantes persones, nens, joves i gent gran.

Font: news.va